

Fæstet er overdraget hendes nye Mand. Som saadanne kan nu for det Første nævnes det Tilfælde, at den nye Fæster ikke efterlader sig Sønner; selv i dette Tilfælde er nemlig ifølge Administrationens Opfattelse af den hidtil gjældende Ret den ældre Fæsters Søners Fortrinsret tabt. Men dernæst synes den samme Regel uden nogen Betænkning at kunne opstilles for det Tilfælde, at der ikke inden Lovens Udførelse er født Sønner af det nye Egtekab; thi for dem, der senere fødes, synes der under ingen Omstændigheder at kunne være stiftet nogen Ret, som kunde være til Hinder for ved Lov at give den ældre Fæsters Søner Fortrinsret til Fæstet. Til disse to Tilfælde har man imidlertid ogsaa meent at burde indskrænke sig. Men man har derhos troet at burde fremhæve, at det ikke er afslaaet den ældre Fæsters Søn i de Tilfælde, hvor Lovforlaget ikke hjemler ham Fortrinsret, at søge afgjort ved Dom, om der ikke ifølge den ældre Lovgivning tilkommer ham Fortrinsret fremfor den nye Fæsters Søner — selvfølgelig under Forudsætning af, at han af Godsadministrationen findes stiftet til at bestyre Gaarden, og man har af denne Grund ogsaa meent at burde indgaae at give Lovforlaget en saadan Afatning som den nu foreliggende, hvorefter en bestemt Fortolkning af den ældre Ret tydelig forudsættes som den rigtige, idet det hedder, at den ældre Lov „forandres derhen osv.“ Endelig har Udvalget troet at burde foreslaae, at der i de Tilfælde, hvor den ældre Fæsters Søn maa eller har maattet vige for den nye Fæsters, bør, saavidt muligt, aabnes ham Udgang til et andet Fæste, nemlig forsaavidt der er eller bliver noget ledigt, hvortil der ikke ifølge Lovens Bud eller de Regler, der sædvanlig følges, tilkommer Andre en Fortrinsret. Man antager iøvrigt ikke, at der vil kunne være mange saadanne Tilfælde; thi man nærer ingen Tvivl om, at de ovennævnte i Tiden før 1854 tagne Forbehold ville blive respecterede — Noget, Generalprocureuren i en afgiven Betænkning, der findes i Rescriptsamlingen for 1852 Pag. 273, ogsaa synes at have betragtet som noget Selvfølgeligt.

Som Følge heraf har Udvalget foreslaaet en anden Affattelse af Loven, ved hvilken man endnu kun skal gjøre den Bemærkning, at man ikke har fundet det nødvendigt at indlade sig paa nogen Afgjorelse af de forskellige Spørgsmaal, som Forholdets nærmere Ordning frembyder, saasom: hvilken Person indenfor den enkelte Et Fortrinsretten tilkommer; naar Fæsteledighed indtræder, og andre lignende Spørgsmaal, men i saa Henseende forudsat, at det forblev ved Fed. 30. Mai 1691 og den paa Verne udviklede Sædvane.

Man foreslaaer derfor, at Lovforlaget affattes saaledes:

„Forslag til Lov,

indeholdende nogle Bestemmelser om Kongsfæstet paa Færøerne.

§ 1.

Naar Enken efter en Fæster paa det Staten tilhørende Fordegods paa Færøerne herefter indgaaer nyt Ektekab, og Kongsfæstet overdrages til hendes nye Mand, skal der tilkomme den afdøde Fæsters Søner fortrinlig Udgang til ved først indtrædende Fæsteledighed at erholde Jorden i Fæste fremfor de Søner, som den nye Fæster maatte efterlade sig.

§ 2.

Hvor Enken allerede er indtraadt i nyt Ektekab, og Kongsfæstet overdraget til hendes nye Mand, skal der tilkomme den afdøde Fæsters Søner fortrinlig Udgang til Kongsfæstet ved først indtrædende Fæsteledighed, naar den nye Fæster enten ingen Søner efterlader sig, eller dog ingen, der er født for denne Lovs Kundgjorelse. I andre Tilfælde skal det staae den tidligere afdøde Fæsters Søn frit ved indtrædende Fæsteledighed at søge afgjort ved Dom, om der ifølge den hidtilgjældende Lovgivning tilkommer ham nogen Fortrinsret fremfor den nye Fæsters Søner til at overtage Fæstet under For-